

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

er nødvendige, men jeg tror ikke, vi ville få forsynet bilerne hurtigere med dem, hvis vi nu åbnede for import. Det synes, som om den pågældende virksomhed kan klare det.

Lars P. Jensen: Det ærede medlem hr. Anker Lau henviste til en tale, som departementschef Cohn havde holdt i radioen om lønforhøjelsernes virkninger på pristallet. Jeg kunne have lyst til at sige til det ærede medlem, at han skulle med lige så stor interesse have læst den leder, som „Social-Demokraten“ indeholdt dagen efter om dette spørgsmål, for både departementschef Cohns udtalelser og det ærede medlems udlægning af dem synes jeg var noget ensidige. Det ærede medlem undlod helt at omtale de andre erhvervsgruppers løn- og avancementstigninger. Iøvrigt kan det, som „Social-Demokraten“ udtrykte det, ikke være lønstigningerne, der er den væsentlige årsag til stigningen i pristallet, idet det hovedsagelig er pristigningen for landbrugsvarer og brændsel, der gør sig gældende. Det kan heller ikke være lønstigningerne, der har haft indflydelse på vor valutastilling, idet det er importen af korn- og foderstoffer, råvarer og halvfabrikata og selvfølgelig også nogle bearbejdede varer såsom biler, der her har gjort sig gældende.

Det ærede medlem hr. Weikop spurgte ligesom bedende den højtærede minister, om ikke der kunne ændres bare en lille smule i vareforsyningsloven . . . (Weikop: Det sagde jeg ikke!) . . . om blot en lille smule af det, der var overflødig, kunne ændres. Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og den højtærede minister i det, de sagde om, at dengang, det ærede medlems parti og venstre havde regeringsmagten, evnede man ikke eller ville ikke eller kunne ikke ændre i vareforsyningsloven, selv ikke den lille smule, som det ærede medlem bad om i dag. Jeg synes også, at det lyder lidt hult, når det ærede medlem nu forlanger afvikling af vareforsyningsloven, når han selv gennem en 3-årig periode har haft lejlighed til at afvikle denne lov. Det ærede medlem talte om, at det må være på tide, at de krigsbetonede bestemmelser kommer ud af vareforsyningsloven. Jeg vil dog mene, at tiden var lige så moden dengang, det ærede

medlems parti sad ved magten, til at tage de krigsbetonede bestemmelser ud af vareforsyningsloven.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om, hvad man har sagt ved fremsættelsen af forslagene om forlængelse og under behandlingen i tinget af vareforsyningsloven, medens den tidligere regering havde ansvaret for den. I februar måned 1951, dengang det ærede medlem hr. Weikop var handelsminister, sagde han i fremsættelsestalen, at da den gældende lov udløb den 1. april 1951 og det under de foreliggende forhold ville være påkrævet, at loven fortsat holdtes i kraft, ville han foreslå loven forlænget indtil udgangen af marts måned 1952. Desuden foreslog det ærede medlem som minister visse ændringer, bl. a. en skærpelse af loven derved, at der blev indsat en bestemmelse om ret til at foretage produktionsreguleringer. Det var helt naturligt, det stemte vi heller ikke imod; det var brændselssituationen, der på daværende tidspunkt gjorde det nødvendigt at få dette ind i loven. Og året efter, den 4. marts 1952, da det var Rytter, der var blevet handelsminister, foreslog han også loven forlænget med følgende bemærkninger (folketingstidende 1951—52 sp. 2692):

„Således som forholdene ligger, vil der formentlig fra så at sige alle sider være enighed om, at de bemyndigelser, vareforsyningsloven giver regeringen, ikke vil kunne undværes i den nærmest kommende tid“.

I 1953 foreslår Rytter igen en uændret forlængelse og slutter sin fremsættelsestale med følgende (folketingstidende 1952—53 sp. 1899):

„Man kunne rejse det spørgsmål, om lovens affattelse på alle punkter passer til problemstillingen, som den foreligger i dag. I det store og hele må man vist sige, at loven er et brugbart instrument, som endnu ikke kan undværes til at løse de foreliggende opgaver“.

Hertil slutter det ærede medlem hr. Weikop sig som ordfører for sit parti på daværende tidspunkt ved at sige (folketingstidende 1952—53 sp. 2153):

„Jeg har gerne villet sige dette, samtidig med at jeg helt og fuldt erkender, at det ikke er muligt, sådan som den politiske situation er, at foreslå ændringer til